

Oktober 2012)

Soms zit het mee en soms hebben we pech. Meestal verhalen we hier over de eerste categorie gebeurtenissen, maar uit de andere groep valt ook wel eens iets positiefs te halen – ter lering en vermaak. De prachtige nieuwe trossen op de haalwerken van het grote raam en het middenraam zijn van hennep. Deze natuurlijke vezels

behoren tot de sterkste die er zijn en daarom zijn ze heel geschikt voor zwaar werk. Het nadeel is, dat de breekkracht enorm afneemt als ze na nat te zijn geworden te langzaam drogen en gaan broeien. Bij een houtzaagmolen zit dat risico er altijd in bij het opslepen van een stam uit de houtkolk. De stam moet dus met een ketting als voorloop aangehaakt worden aan de sleeptros die droog blijft op de helling. De trekhaak is met een kous in een oog aan de tros gesplitst en deze splits had Jan gemaakt met behulp van *duct tape* om de eerste slagen van de strengen

mooi regelmatig te bevestigen in de tieren. Voor de sterkte is het nodig drie of vier keer een ronde in de tros terug te steken; daarna kunnen de eindjes worden weggewerkt door ze tijdens het verder doorsteken tot nul te verjongen (uit te dunnen).

Duct tape is prima spul voor zowat alle mogelijke en onmogelijke toepassingen, maar ... Afijn, u raadt het al: nattigheid had de splits toch danig verzwakt en toen Arjan een dikke stam naar binnen trok, knapte de tros en hij viel ineens plat op de zaagvloer. Gelukkig zit er heel weinig rek in hennep zodat de tros niet als een elastiek door de molen slingerde.

Jan heeft de haak en het splitsoog opnieuw bevestigd, nu zonder tape en zonder de einden van de strengen te verjongen. Voor de zekerheid is de oogsplits van de andere tros nu ook opnieuw gemaakt.

Ook over draadjes gaat het bij vissersgaren. Bij het leeghalen van de voormalige woning van visser Silvius vond men op zolder verschillende netten, netpalen met looddoppen (om ze als een dobber overeind te houden), veel drijfkurken en een beengordel met een schede voor een breinaald voor kleine reparaties aan een net.

Er was sprake van een en ander publiek te verkopen via Marktplaats of zo, maar na overleg met de Historische Kring ligt dit gerei nu voorlopig opgeslagen onder De Jager voor toekomstig gebruik in Woudsend.

Uw schrijver is aan het verhuizen naar een veel kleinere (senioren)woning een paar honderd meter verderop – in Groningen zoals u waarschijnlijk wel weet. Er moet dus veel weggeruimd worden en dat kost tijd - het valt niet mee afscheid te nemen van veel dierbare zaken. Alles in een keer verhuizen is daarom voor mij geen optie en het overbrengen gebeurt dus in kleine porties in de achterbak van de auto of per fiets. Zodoende kreeg mijn fiets een tijdelijke wind-hulpaandrijving.

